

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep verzoekt de Helleense Republiek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 7 december 2011 betreffende steunmaatregel C 3/2010 en de compensatiesteun die in de jaren 2008 en 2009 door ELGA is betaald [kennisgeving onder nummer C(2011) 7260 def.].

Met haar eerste middel stelt verzoekster dat de Europese Commissie de artikelen 107, lid 1, en 108 VWEU juncto wet nr. 1790/1988 ⁽¹⁾ betreffende ELGA onjuist heeft uitgelegd en toegepast en de feiten onjuist heeft beoordeeld, aangezien alle betalingen van het jaar 2009 (415 019 452 EUR) rechtmatige compensatie vormden voor de schade die door de ongunstige weersomstandigheden in 2007 en 2008 aan de landbouwproductie en het vee was veroorzaakt en die ELGA, als bijzonder sociaizekerheidsorgaan, gehouden was te vergoeden in het kader van het stelsel van verplichte verzekering van de landbouwproductie.

Met haar tweede middel stelt verzoekster dat de feiten onjuist zijn beoordeeld en de wezenlijke procedurevoorschriften zijn geschonden, nu de Europese Commissie door een onjuiste beoordeling van de feiten en zonder en/of zonder toereikende motivering tot de slotsom is gekomen dat de betalingen van het jaar 2009 onrechtmatige staatssteun vormen (aangezien ze niet worden gerechtvaardigd door de aard en de systematiek van het verplichte verzekeringsstelsel van ELGA), een financieel voordeel voor de begunstigden van de betalingen vormen en hebben gedreigd de mededinging te vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig te beïnvloeden.

Met haar derde middel stelt verzoekster dat de artikelen 107 en 108 VWEU onjuist zijn uitgelegd en toegepast en de wezenlijke procedurevoorschriften zijn geschonden, nu de Commissie onrechtmatig en in elk geval zonder toereikende motivering ook het bedrag van 186 011 000,60 EUR heeft opgenomen onder de als onrechtmatige staatssteun terug te vorderen bedragen, terwijl het daarbij ging om verplichte bijzondere premies die de landbouwers zelf in 2008 en 2009 hadden gestort in het kader van de verplichte verzekering van ELGA en die geen onrechtmatige staatssteun waren, maar particuliere middelen; dientengevolge had dat bedrag van het terug te vorderen totaalbedrag moeten worden afgetrokken.

Met haar vierde middel stelt verzoekster dat de Europese Commissie de bepalingen van artikel 107, lid 3, sub b, VWEU onjuist heeft uitgelegd en toegepast en een onjuist gebruik heeft gemaakt van haar discretionaire bevoegdheid in het kader van de staatssteun, nu de betalingen van 2009 als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt hadden moeten worden beschouwd, aangezien alle sectoren van de Griekse economie zoals bekend ernstig verstoord waren en de inwerkingtreding van een bepaling van primair EU-recht niet kan afhangen van de inwerkingtreding van een mededeling van de Europese Commissie als de tijdelijke communautaire kaderregeling.

Met haar vijfde middel stelt verzoekster dat de Europese Commissie met het bestreden besluit hoe dan ook de artikelen 39, 107, lid 3, sub b, en 296 VWEU, de algemene beginselen van gelijke behandeling, evenredigheid, gewettigd vertrouwen en economische vrijheid en de mededingingsregels heeft geschonden, op grond van de ongerechtvaardigde en ongemotiveerde uitzondering voor de tijdelijke communautaire kaderregeling, zoals die sinds 17 december 2008 gold voor alle andere ondernemingen in alle andere sectoren van de communautaire economie, en de niet-toepassing van die regeling op ondernemingen die primaire landbouwproducten produceren.

Met haar zesde middel stelt verzoekster dat de Europese Commissie in het bestreden besluit de terug te vorderen bedragen onjuist heeft beoordeeld en berekend, nu zij de de-minimissteun die in de verordeningen nr. 1860/2004 ⁽²⁾ en 1535/2007 ⁽³⁾ betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 VWEU op de de-minimissteun in de landbouwproductiesector is geregeld, niet heeft afgetrokken.

Met haar zevende middel stelt verzoekster dat de Europese Commissie de richtsnoeren betreffende staatssteun in de land- en bosbouwsector 2007-2013 onjuist heeft uitgelegd en toegepast, een fout heeft begaan bij de discretionaire beoordeling en een ontoereikende en tegenstrijdige motivering heeft voorgelegd, als gevolg waarvan zij heeft geoordeeld dat de schadevergoeding ter hoogte van 100 % van de steun die in 2008 is uitgekeerd voor schade aan de landbouwproductie veroorzaakt door beren slechts voor 80 % met de interne markt verenigbaar is.

⁽¹⁾ Wet nr. 1790/1988 betreffende de organisatie en de werking van de Griekse landbouwverzekeringsmaatschappij en andere bepalingen (FEK A' 134/20.06.1988).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1860/2004 van de Commissie van 6 oktober 2004 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de de-minimis-steun in de landbouwsector en de visserijsector.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector.

Beroep ingesteld op 10 februari 2012 — Planet/Commissie

(Zaak T-59/12)

(2012/C 118/45)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: PLANET A.E. Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypision (naamloze vennootschap die consultancy-diensten verstrekt) (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: B. Christianos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- te verklaren dat de uitgestelde betaling door de Commissie van de laatste tranche van de bedragen die verzoekster te goed geeft in het kader van het contract voor het project „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”, ten belope van 20 665,17 EUR, een schending oplevert van haar contractuele verplichtingen en te gelasten dat de Commissie verzoekster het bedrag van 20 665,17 EUR betaalt voor de uitgaven die verzoekster heeft gedaan in de vierde referentieperiode van het project Laboranova, vermeerderd met rente vanaf 12 oktober 2011;
- te verklaren dat verzoekster niet verplicht is de Commissie het voorschot van 39 657,30 EUR voor de periode P4 van het project Laboranova terug te betalen;
- de Commissie te gelasten verzoekster het bedrag van 30 000 EUR te betalen, ter vergoeding van de schade aan verzoeksters reputatie als gevolg van het feit dat de Commissie haar geheimhoudingsplicht heeft geschonden, vermeerderd met compensatierente vanaf 6 oktober 2011 tot dat het arrest in deze zaak zal zijn gewezen en met vertragsrente vanaf de datum van wijzing van dit arrest tot aan volledige betaling; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige verzoekschrift stelt verzoekster twee beroepen in.

In de eerste plaats heeft zij krachtens artikel 272 VWEU een beroep inzake de aansprakelijkheid van de Commissie in het kader van contract nr. 035262 voor uitvoering van het project „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” ingesteld. Meer bepaald betoogt verzoekster dat, hoewel zij haar contractuele verplichtingen volledig en naar behoren is nagekomen, de Commissie zonder enige rechtvaardiging en in strijd met de bepalingen van het hiervoor genoemde contract en het beginsel van de goede trouw, verzoeksters onkosten voor periode P4 heeft afgewezen en de betaling aan verzoekster heeft geschorst. Verzoekster stelt bijgevolg dat de Commissie verplicht is haar het bedrag van 20 665,17 EUR te betalen, vermeerderd met — zoals voorzien in artikel II 28, lid 7, van bijlage II bij het contract — rente vanaf 12 oktober 2011, en dat de Commissie niet het recht heeft om van Planet de terugbetaling te verlangen van het voorschot voor periode P4, ten belope van 39 657,30 EUR.

In de tweede plaats heeft verzoekster krachtens artikel 340, tweede alinea, VWEU een beroep inzake de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Commissie ingesteld. Meer bepaald betoogt verzoekster dat de Commissie, door aan de projectcoördinator het bestaan van een financiële audit betreffende verzoekster mede te delen, op flagrante wijze de regels inzake de geheimhoudingsplicht naast zich neer heeft gelegd, en daarmee

schade aan verzoeksters reputatie heeft toegebracht. Bijgevolg vordert verzoekster vergoeding van de immateriële schade die zij heeft geleden, vermeerderd met rente (compensatierente voor de periode vanaf de onrechtmatige mededeling tot aan het wijzen van het arrest in de onderhavige zaak en tot aan de volledige betaling van de verschuldigde schadevergoeding); waarbij verzoekster zich uitdrukkelijk het recht voorbehoudt om vergoeding van de materiële schade die door het hierboven genoemde gedrag van de Commissie is veroorzaakt te vorderen.

Hogere voorziening ingesteld op 16 februari 2012 door Guido Strack tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 7 december 2011 in zaak F-44/05 RENV, Strack/Commissie

(Zaak T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirerende partij: Guido Strack (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 7 december 2011 in zaak F-44/05 RENV volledig vernietigen;
- verweerster overeenkomstig de vordering die rekwirant in punt 1 onder A.4. van zijn processtuk van 21 februari 2011 in zaak F-44/05 RENV heeft ingediend en in de punten 78 tot 85 van dat processtuk heeft gemotiveerd, veroordelen om aan rekwirant een schadevergoeding van minstens 2 500 EUR te betalen op grond van artikel 6 EVRM wegens de te lange procesduur;
- de Commissie verwijzen in alle kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirant vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van het recht op de wettelijk bevoegde rechter, van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), van artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 4, lid 4, van bijlage I bij het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie

Rekwirant stelt in dit verband dat het rechtsgeding aanvankelijk aan een andere kamer van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Ambtenarengerecht) was toegewezen en dat voor de latere nieuwe toewijzing de nodige rechtsgrondslag ontbreekt.